Г-жо председател Фон дер Лайен,
Г-н президент Макрон,
Г-н министър-председател Коща,
Скъпи европейци,

Горда съм, че днес съм тук с вас, в момент, който е толкова важен за този уникален проект в подкрепа на активната гражданска позиция. Проект за изграждане на Европа. Проект, който има за цел да гарантира, че нашите основи са достатъчно здрави, за да устоят на бъдещите предизвикателства.

Днес чухме много речи, но според мен всички те съдържаха в себе си едно важно послание: бъдещето на Европа не е предопределено и нашата история зависи от Вас, от всички нас.

Този дебат придоби нови измерения на 24 февруари, когато президентът Путин нареди на армията си да нахлуе в Украйна. Това беше акт на средновековна агресия, който промени света.

След събитията от 24 февруари светът е коренно различен. По-опасен. С него се промени и ролята на Европа. Не можем да си позволим да губим повече време.

Начинът, по който реагирахме на нашествието, и начинът, по който трябва да продължим да реагираме, са изпитание за нашите ценности. Единството и решимостта на нашата реакция завариха неподготвени критиците и ни накараха да се гордеем, че сме европейци. Това трябва да бъде моделът за действията ни в бъдеще.

Но докато ние тук говорим, инвазията в Украйна продължава. Бомбите продължават да убиват безразборно. Продължава изнасилването на жени. Милиони вече избягаха и те ще бъдат последвани от много други. Все още има хора, които са в капана на тунелите под Мариупол.

Украинците очакват подкрепа от Европа. Защото знаят какво ще кажат милионите европейци, които бяха принудени да страдат половин век зад „желязната завеса“: няма алтернатива на Европа.

Бъдещето на Европа е обвързано с бъдещето на Украйна. Заплахата, пред която сме изправени, е реална. И цената, която ще платим, ако се провалим, е огромна.

Питам Ви: как ще отсъди историята за нашите действия? Ще могат ли бъдещите поколения да прочетат, че многостранното сътрудничество е било по-силно от политиката на изолация? Че са били затвърдени отношенията на взаимна зависимост между нациите и хората, които се гордеят с различията си, както каза Лаура по-рано, но които разбират, че в този нов свят можем да имаме бъдеще, само ако сме заедно?

Всичко това зависи от нас. Това е наша отговорност. Днес искам да Ви кажа, че Европейският парламент ще се бори за по-силна Европа и за всички ценности, на които е символ Европа: свобода, демокрация, върховенство на закона, справедливост, солидарност, равни възможности.

Това означава, че трябва не толкова да говорим, а по-скоро да се вслушваме. Вие трябва да сте в основата на този проект. Проект, който има за цел да служи на хората в селата, градовете и регионите в цяла Европа.

Европа може да се гордее със своята история. Създадохме общия пазар, осигурихме разширяването на Съюза на няколко етапа, приехме всеобщи преки избори, премахнахме вътрешните граници, създадохме обща валута и заложихме основните права в нашите договори. Нашият европейски проект е безспорен успех. Той може би не е съвършен, но ние сме крепост на либералната демокрация, на личните свободи, на свободата на мисълта, на безопасността и сигурността. Това вдъхновява милиони хора в Европа и по света.

Тази конференция обаче доказва също така, че съществува разминаване между очакванията на хората и това, което Европа е в състояние да постигне в момента. Ето защо се нуждаем от конвенция като следваща стъпка. И Европейският парламент ще настоява точно за това. Има въпроси, чието решаване просто не може да бъде отлагано.

Такъв е случаят с отбраната. Нуждаем се от нова политика за сигурност и отбрана, защото знаем, че се нуждаем един от друг, че сме уязвими, когато сме сами. И в тази област не е необходимо да преоткриваме Америка. Можем да допълним съществуващите съюзи, вместо да се конкурираме с тях.

Друг пример е положението с енергетиката. Все още сме твърде зависими от автократи. Все още съществуват енергийни острови. Това е област, в която трябва да се подкрепяме взаимно, докато слагаме край на нашата обвързаност с Кремъл, и да инвестираме в алтернативни източници на енергия. Съзнаваме, че енергията от възобновяеми източници е еднакво важна както за сигурността, така и за околната среда. Но можем да успеем само ако действаме заедно.

Същото може да се каже и за изменението на климата — предизвикателство за цяло едно поколение, и Европа се гордее, че ръководи усилията за решаване на проблема в световен мащаб.

Друг належащ въпрос е здравето. Трябва да извлечем необходимите поуки от пандемията и да осигурим взаимосвързаност на нашите здравни системи, да споделяме информация и да обединяваме ресурси. Когато се сблъскаме със следващия опасен вирус, не можем да позволим животът да спре. Не може първата ни инстинктивна реакция да бъде връщането на границите от миналото.

Не бива да забравяме и нашия икономически модел — трябва да гарантираме достатъчно гъвкавост, без да оставяме с вързани ръце идните поколения. И можем да създадем работните места, от които се нуждаем, за да просперираме.

Необходимо е сътрудничество и в областта на миграцията, както чухме във видеоклипове и свидетелските разкази. Все още се нуждаем от система, която да е справедлива за тези, които се нуждаят от закрила, да действа твърдо спрямо онези, които не са сред нуждаещите се, и да е категорична в мерките срещу лицата, които злоупотребяват с най-уязвимите хора на планетата.

Трябва да сме единни и когато става дума за равенство и солидарност. Нашата Европа трябва и за занапред да бъде място, където можете да бъдете такива, каквито искате да бъдете. Където Вашите възможности не зависят от това къде сте родени, какъв е Вашият пол или каква е Вашата сексуална ориентация. Европа, която отстоява нашите права — за жените, за малцинствата, за всички нас. Европа, в която никой не е изоставен.

Искам Европа да играе водеща роля във всички тези области, както и в много други. Защото ако не го направим ние, просто ще го направи някой друг.

Скъпи европейци,

В Конференцията за бъдещето на Европа се включиха стотици хиляди хора в цяла Европа. След месеци на дискусии и оживени дебати този проект се превърна в ярък пример за силата, която крие в себе си демокрацията на участието. Искам да Ви благодаря, че вярвате в обещанието за Европа.

И искам да благодаря специално на г-н Ги Верхофстад и г-жа Дубравка Шуица, както и на различните председателства на Съвета — министър-председателя Коща, министър Клеман Бон, които са тук днес — благодаря Ви, че ръководите този процес. Искам също така да благодаря на покойния ни председател Давид Сасоли, който щеше да бъде толкова горд. Той щеше да бъде толкова горд днес. Разбира се, всичко това нямаше да бъде постигнато без всички служители, и Ви моля да аплодирате служителите на Европейския парламент и на институциите, които здраво се трудиха, за да се превърне в реалност тази инициатива. Благодаря на всички за това, че вярвате в това начинание, че се борите за Европа, че се изправяте срещу цинизма.

По-лесно е да бъдем цинични, популисти, да се интересуваме само от себе си. Но трябва да изобличаваме популизма, цинизма и национализма, и да разкрием истинската им същност: фалшива надежда, продавана от хора, които нямат отговори. Хора, които се страхуват да изградят трудния и дълъг път, водещ към напредък.

Европа никога не се е страхувала. Сега е време да покажем смелост, а не да отстъпваме.

Отново се намираме в решаващ момент за европейска интеграция и всяко едно предложение за промяна трябва да бъде разгледано. Трябва да приемем всеки процес, който е необходим за постигането на поставената цел.

Като студентка започнах да се занимавам с политика, защото вярвах, че моето поколение принадлежи към Европа. Все още вярвам в това. За нас няма Стара и Нова Европа. За нас няма големи и малки държави. Разбираме, че идеите са по-важни от географията.

Никога няма да забравя чувството, което изпитах преди 18 години, когато 10 държави, включително моята, се присъединиха към ЕС. Отброявахме секундите до полунощ преди настъпването на 1 май и можеше да почувстваш радостта, надеждата, страстта на хората, които вярваха. Днес хората в Украйна, Грузия, Молдова, а все още и в Западните Балкани, гледат към нас със същата решимост. Разбира се, всяка страна трябва да следва своя собствен път. Но не трябва да се страхуваме да използваме силата на Европа, за да направи живота на хората по-добър, както вече го направи за моята страна.

В заключение ще кажа, че сме се събрали тук в Деня на Европа, в годината, посветена на младежта, в седалището на Европейския парламент в Страсбург. Няма друго място, което може да бъде по-подходящ символ за силата на демокрацията, за силата на Европа да направим следващата стъпка — и да я направим заедно.

Това е моментът да отговорим на призива на Европа. Това е нашият момент.

Благодаря Ви!